

***Mergând
contra curentului***

E.G.White

Texte biblice și paragrafe inspirate din scrierile E.G.White

Compilație: Tineri din Uniunea Română
a Adventiștilor de Ziua a Șaptea- Mișcarea de Reformă

Tehnoredactare: Daniela Picu

Coordonatori: Ghiță Ulici, Viorel Birta, Cristian Rădoiaș, Mihăiță Lung,
Cristian Paulescu, Veaceslav Popa, Pârțac Marian

Corectura: Daniela Picu, Fivi Picu, David Mureșan

Coperta: Sandu Toma, Imagine: www.123rf.com

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Prefață

Chemarea de a ieși din lume, în timp ce suntem nevoiți să rămânem în mijlocul ei, este o provocare pentru copiii lui Dumnezeu. Cei care aleg să fie alături de Mântuitorul încă de pe acest pământ nu se vor identifica cu vreuna din practicile lumii înconjurătoare, ci vor trăi diferit, distingându-se prin principii de dreptate, bunătate, onestitate, sinceritate, cumpătate, modestie, evlavie. În același timp ei vor fi amabili, binevoitori, altruști, empatici și totdeauna mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate darurile pe care le primesc din partea Lui.

Nu este ușor să mergi contra curentului, să parcurgi o altă cale decât cea pe care circulă oamenii de obicei. Dar, în timp ce nu ne-a ascuns faptul că va fi dificil, Domnul Hristos ne invită să mergem pe urmele pașilor Săi, asigurându-ne că El a netezit calea, făcând-o accesibilă pentru picioarele noastre.

Într-o lume în care bunătatea este considerată slăbiciune, cinstea - lașitate, mulțumirea - ignorare a realității, într-o lume în care sensul vieții este să-ți asiguri propriul confort și avantaj, indiferent de mijloace, într-o lume în care respectul este doar o formă de recunoaștere a superiorității cuiva, în timp ce inima dorește oricând să-i ocupe locul și să-l umilească, Dumnezeu ne imploră cu bunătate: „Între voi să nu fie așa!”

Devoționalul pentru anul 2019 ne invită să parcurgem drumul spre Cruce, trăind diferit față de cei nepăsători, creând o altă ordine a valorilor, față de cea existentă în lume, urmărind ca scop unic al vieții binele celorlalți.

Punerea în slujba semenilor nu înseamnă renunțare la demnitate, nici umilință servilă, așa cum nici Domnul Hristos nu a considerat că Se înjosește prin faptul că S-a coborât în lumea noastră pentru a ne salva.

Alegerea de a trăi pentru a sluji altora reprezintă un angajament respectabil de a trăi în conformitate cu voința Celui ce ne-a iubit atât de mult încât Și-a dat viața pentru a ne răscumpăra din păcat. Singurul mod de a-l fi mulțumitori pentru darul acesta, este ca, la rândul nostru, să venim în ajutorul semenilor, trăind frumos, sinceri, binevoitori, amabili, respectuoși și bucuroși că putem conlucra cu Răscumpărătorul nostru în solemnă lucrare de salvare a omenirii.

Vă invităm să meditați la sfaturile inspirate, pe această temă.

Editorii

Cuprins

<i>Ianuarie:</i>	Altruști
<i>Februarie:</i>	Sinceri
<i>Martie:</i>	Modești
<i>Aprilie:</i>	Ascultători
<i>Mai:</i>	Evlavioși
<i>Iunie:</i>	Simțind cu alții
<i>Iulie:</i>	Concilianți
<i>August:</i>	Cumpătați
<i>Septembrie:</i>	Însetați după adevăr
<i>Octombrie:</i>	Respectuoși
<i>Noiembrie:</i>	Cinstiți
<i>Decembrie:</i>	Totdeauna mulțumitori

Altruști

„Fiecare membru al bisericii să simtă că el însuși trebuie să fie drept înaintea lui Dumnezeu, pentru ca să poată fi sfințit prin adevăr. Apoi el poate să reprezinte altora caracterul creștin și poate să dea exemplu de altruism. Dacă fiecare va face astfel, biserica va crește în spiritualitate și în grația lui Dumnezeu.” (5 T., p. 481).

Nu „eu”, ci „tu”

„Lubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia.” (Romani 12:10)

„Adevărata politețe nu este învățată prin simpla practică a regulilor etichetei. Regulile purtării trebuie observate neconținut; oricând nu este compromis principiul, considerația pe care o avem față de alții ne va conduce la primirea obiceiurilor stabilite; dar adevărata politețe nu cere ca principiul să fie sacrificat unor convenționalități. Ea nu ține seama de caste. Ea învață respectul de sine, respectul față de demnitatea omului ca om, considerația față de fiecare ins al mării frății omenești”. (*Educație, p. 203, cap. Purtarea*).

Meditație de seară

„Miezul adevăratei politeți este considerația față de alții. Educația de seamă, și care dăinuie, este aceea care lărgeste cercul simpatiilor și însuflețește bunătatea universală. Așa numita cultură, care face pe tineri să nu aibă respect față de părinții lor, să nu le aprecieze superioritatea, să nu fie îngăduitori față de greșelile lor și să nu îi ajute în nevoile lor; aceea care nu îi face amabili, plăcuți, generoși și gata a veni în ajutor față de tânăr, bătrân și nenorocit, cum și politicoși față de oricine, este un insucces.

Adevărata noblețe și purtare este cu mult mai bine învățată în școala Învățătorului Divin, decât prin respectarea unor reguli prestabilite”. (Idem, p. 204).

Adevărul în inimă, adevărul pe buze

„Tu însă vorbește lucruri care se potrivesc cu învățătura sănătoasă... și dă-te pe tine însuși pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățătură, dă dovadă de curăție, de vrednicie de vorbire sănătoasă și fără cusur.” (Tit 2:1, 7, 8 p.p.)

„Cât de atenți ar trebui să fim ca vorbele și faptele noastre să fie toate în armonie cu adevărul sacru pe care Dumnezeu ni l-a încredințat. (...) Dacă ai iubire în inimă vei căuta să-l îndrepti și să-l faci pe fratele tău să crească în cea mai sfântă credință. Dacă este scăpat vreun cuvânt în defavoarea caracterului prietenului sau fratelui tău, nu încuraja această vorbire de rău. Este lucrarea vrăjmașului. Cu blândețe amintește-i celui ce vorbește că în Cuvântul lui Dumnezeu, acest fel de vorbire este interzis.” (*Review and Herald*, 5 iunie 1888).

Meditație de seară

„Nimeni nu-L poate mărturisi cu adevărat pe Hristos înaintea lumii, dacă gândul și spiritul lui Hristos nu locuiesc în el. Este imposibil de transmis ceea ce noi nu avem. Vorbirea noastră și comportamentul nostru trebuie să fie o expresie reală și vizibilă a harului din interior. Dacă inima este sfințită, supusă și umilă, roadele vor fi văzute în afară, iar mărturisirea lui Hristos va fi una din cele mai eficiente.” (*Sfaturi pentru biserică*, cap. *Creștinii să-L reprezinte pe Dumnezeu*, p. 104).

Un exemplu pentru noi

„Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul Acesta.” (Ioan 7:46)

„Cuvintele Mântuitorului erau clare și distincte și erau rostite cu simpatie și delicatețe. Ele purtau cu ele asigurarea că aici era adevărul. Tocmai simplitatea și seriozitatea cu care lucra și vorbea Hristos erau cele care îi atrăgeau pe atât de mulți oameni la El.” (*Evanghelizare*, p. 53).

„Chiar în perioada copilăriei Sale, El a rostit cuvinte de mângâiere și pline de delicatețe către tineri și bătrâni... El a fost un exemplu pentru ceea ce toți copiii ar trebui să se străduiască să fie... Compania Sa era un balsam vindecător, mângâietor pentru cei întristați și descurajați”. (*Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 151).

Meditație de seară

„Domnul Hristos nu a suprimat niciodată adevărul, însă l-a rostit totdeauna cu iubire. În relațiile cu alții, El exercita cel mai mare tact, fiind mereu amabil și atent. Nu era niciodată necuviincios, nu rostea niciodată în mod inutil vreun cuvânt aspru și nu producea niciodată durere unui suflet sensibil fără să fie necesar. El nu critica slăbiciunea omenească. El denunța însă fără teamă ipocrizia, necredința și nedreptatea, însă în vocea Sa erau lacrimi atunci când rostea muștrările usturătoare. El n-a făcut niciodată adevărul să pară nemilos, ci a manifestat întotdeauna o delicatețe profundă față de oameni.” (*Slujitorii Evangheliei*, p. 117).

Vorbirea în familie

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.” (Coloseni 4:6)

„Nu încerca să-l silești pe celălalt să facă așa cum vrei tu. Nu poți face acest lucru și încă să te mai bucuri de dragostea celuiilalt. Manifestările încăpățânate, îndărătnice, distrug pacea și fericirea căminului. Nu îngăduiți cearta între voi. Dacă faceți acest lucru, atunci amândoi veți fi nefericiți. Dovediți bunătate în vorbire și blândețe în fapte, renunțând la propriile dorințe. Vegheați asupra cuvintelor pe care le roștiți, căci au o puternică influență spre bine sau spre rău. Nu îngăduiți asprime în tonul cu care vorbiți. Aduceți în viața voastră unită mireasma asemănării cu Hristos.” (*Căminul adventist*, p. 107).

„Vorbirea voastră să fie curată. Cultivați un ton blând și convingător, nu unul aspru și dictatorial. Oferiți copiilor lecții privind cultivarea vocii. Educați-le deprinderile de vorbire până când niciun cuvânt aspru sau dur nu le va mai ieși în mod spontan de pe buze atunci când vin încercări asupra lor.” (*Căminul adventist*, p. 435).

Meditație de seară

„Vorbiți blând. Niciodată nu lăsați ca vorba să vă fie aspră. Păstrați-vă calmul. Îndepărtați căutarea de greșeli și orice fel de falsitate. Spuneți-le copiilor voștri că doriți să-i ajutați să se pregătească pentru un cer sfânt, unde există numai pace, unde nu se aud certuri. Aveți răbdare cu ei când trec prin încercări, care vouă poate că vi se par mici, însă pentru ei sunt mari.

Când tata și mama sunt convertiți, va exista o convertire adevărată a principiilor lor de conducere. Gândurile lor vor fi convertite; limbile lor vor fi convertite...

Nu va exista vorbire cu voce tare, mânioasă, în cămin. Cuvintele vor fi de un asemenea caracter, încât vor înmuia și binecuvânta pe ascultător...îndepărtați toate trăsăturile urâte din vorbirea voastră.” (*Căminul adventist*, p. 436).

Fiți asemenea Lui!

„Dar Tu, Doamne, Tu ești un Dumnezeu îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și în credincioșie.” (Psalmii 86:15)

„Copiii lui Dumnezeu sunt chemați să fie reprezentanți ai Domnului Hristos, pentru a înfățișa tuturor bunătatea și mila lui Dumnezeu. După cum Domnul Hristos ne-a descoperit adevăratul caracter al Tatălui, tot astfel și noi trebuie să descoperim pe Domnul Hristos unei lumi care nu cunoaște iubirea Lui plină de milă și bunătate. „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume”, spunea Domnul Hristos, „așa i-am trimis și Eu pe ei în lume”. „Eu în ei, și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis”. (Ioan 17:18, 23) Apostolul Pavel spune ucenicilor Domnului Hristos: „Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos”, „cunoscută și citită de toți oamenii”. (2 Corinteni 3:32) Prin fiecare dintre copiii Săi Domnul Hristos trimite câte o epistolă lumii. Dacă ești urmaș al Domnului Hristos, atunci prin tine El trimite o epistolă familiei, localității și străzii unde locuiești...” (*Calea către Hristos*, p. 115).

Meditație de seară

„Tot la fel și cei care sunt părtași harului lui Hristos vor fi gata să facă orice sacrificiu pentru ca și alții, pentru care a murit Domnul Hristos, să poată fi părtași ai darului ceresc. Ei vor face tot ceea ce pot pentru a face mai bună lumea în care trăiesc...Vom căuta să le arătăm bunătatea atrăgătoare a Domnului Hristos, împreună cu realitățile nevăzute ale împărăției cerurilor.” (*Calea către Hristos*, p. 78).